

Udvalget ligeledes — dog ogsaa her med Undtagelse af eet Medlem og kun under et vist Forbehold — troet at kunne tiltræde. Saalænge nemlig Retten til at inddrage den 10de Gaard, efter at en Jorddrot har bortfolgt 9 Fæstegaarde til Fæsterne eller deres Børn, bliver bestaaende, mener Udvalget, at man fremtidigt heri maa see den Veie, ad hvilken det er givet, hvormeget Fæstegods Gods-eieren kan udtage til fri Raadighed som Præmie for, at han har solgt til Fæsterne og deres Børn. Naar man nu gaaer ind paa Ministerens Forslag under Nr. 3 og 4 om, at der ogsaa ad de deromtalte Veie kan tages Noget bort fra det, der er undergivet Fæstetvang, foruden den 10de Gaard, opnaaes Hensigten altsaa ikke; men, naar man derhos bestemmer, at det, der ad denne Veie borttages — f. Ex., naar indtil $\frac{1}{6}$ af en Fæstegaards Tilliggende ved Omfordeling eller Udstyning udlægges til særskilt Behyggelse, og dette Hartkorn paa denne Maade gaaer bort — skal tages med i Beregningen, naar der skal bestemmes om, hvormeget Hartkorn Jorddrotten maa inddrage som den 10de Gaard, have vi troet at kunne gaae ind paa dette Forslag af den ærede Minister. — Lovforslagets § 4 gaaer ud paa at bestemme, at den til Fæstesteder nu hørende Eng, Gjærdselskov eller Tørveffjær ikke maa stilles fra disse Fæstesteder, saalænge de ere Fæstetvang undergivne, og at Jorddrotten derhos kun skal kunne overdrage Gjærdsel eller Tørv fra et saadant Steds Tilliggende til Fæsteren selv. Ministeren har hertil stillet et Forslag, hvorefter Paragraphens første Stykke skal affattes noget anderledes, idet det nemlig gaaer ud paa, at, saalænge Fæstestedet ikke overgaaer til Selveiendom, skal Jorddrotten ikke kunne borttage nogen til Stedet hørende Eng, Gjærdselskov eller Tørveffjær fra Fæstestedet, medmindre det ved en Landvæsencommissionskjendelse afgjøres, at der af den Slags Tilliggende kan frastilles Noget, uden at Stedet kommer til at mangle det Nødvendige af disse Gjenstande. Der er altsaa ikke

her Spørgsmaal om at kunne frastille Fæstestedet Alt, hvad der deraf befindes ved det, men der skal kun kunne frastilles Saameget, at det af Landvæsencommissionen erkjendes, at der er Saameget tilbage af disse Gjenstande, som anses nødvendige til Jordbruget. Derimod vil Ministeren, at, naar Fæstestedet afhændes til Selveiendom, skal der kunne udtages saadanne Stykker derfra. Naar man f. aer bestemt, at dette Hartkorn kommer til Udtag ved Beregningen af, hvad der af den tiende Gaard indtages, have vi ogsaa troet at kunne tiltræde dette Forslag, dog med den Forandring, der er antydet i Underændringsforslaget under Nr. 6. Forskjellen imellem Ministerens uforandrede Forslag og det, der vil komme til at staae, naar Udvalgets Underændringsforslag vedtages, er den, at Udvalget ved sit Forslag vil bewirke, at en saadan Landvæsencommissionskjendelse ikke skal kunne berettigede Gods-eieren til at gjøre en saadan Udtagelse, saalænge Gaarden vedbliver at være bortfæstet, men at den kun kommer til Anvendelse, naar Gaarden sælges til Selveiendom. Medens efter Ministerens Forslag — jeg skal bestræbe mig for at være saa tydelig som mulig — en Landvæsencommissionskjendelse ogsaa skal kunne berettigede Jorddrotten til at borttage disse Gjenstande fra slige Fæstesteder i den Tid, hvori de vedblive at være bortfæstede som Fæstegods, vil Udvalget kun indrømme Retten fra Salgsveiblikket, fra det Dieblif, Stedet overgaaer til Eiendom, og altsaa ikke før dette skeer. — Under Nr. 7 og 8 er der af Medlemmer her i Salen stillet to Forslag, om hvilke jeg ikke for Dieblifket skal udtale mig. Jeg skal kun sige, at det vil berøbe paa Ministerens Udtalelse, om jeg skal kunne stemme for Forslaget under Nr. 7, men at jeg vil stemme imod Forslaget under Nr. 8. — Til Lovforslagets § 5, der gaaer ud paa at borttage den Afgang for Fideicommissbesiddere, som nu havees til at faae Bevilling til ved Fæsteledighed at sælge Gaarden til Fremmede, for de Gaardes Vedkommende, hvor der findes